

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: FORVANDLINGENS LOV

Citation: Claussen, Sophus: "FORVANDLINGENS LOV", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 1: Naturbørn*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen03val-shoot-workid74764.pdf> (tilgået 18. juni 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 1: Naturbørn

VII · FORVANDLINGENS LOV

☒ Ak ingen Sjæl, som lever, kan udstaa Ensomhed;
læs Digterne - spørg "Niels" og "Jens" og "Jørgen"
i vore danske Bøger: og føl den klamme Sved
ved disse Heltes haabforladte Sorgen.

☒ Nej intet Kræ paa Jord er skabt for Ensomhed.
Det er en Sot som Kræft og onde Bylder.
Vor Klode blev jo bygget mangfoldig, vid og bred
med Hav og Luft og Fisk og Fugles Mylder.

☒ For hver en Strøm af Kraft er skabt en Søsterstrøm.
Vi er som Oceanets Traadekabler.
Og har du drømt om Livet, gaa ud og mød din Drøm,
da er du stærkere end alle Fabler.

☒ Der tales i et Sagn om det "Horn, som kalder Mænd",
som jærnbeklædte drager ud at stride.
Men Adam blev til Mand, den Gang Eva gav sig hen
og vaaged skøn og listig ved hans Side.

☒ Den første Kvindegunst er et Mandighedens Tegn,
den største Hæder, hun os kan beskære,
hvorfor man, overtroisk, i mangel landlig Egn
har ment, at Kvinden gav en Mand sin *Ære*.

☒ Hun skænker ham en Styrke helt ny. Og er det sket,
har han en Skat, hun ej kan tage mere,
skønt Kvindesind er lunefuldt Elektricitet,
hvis Strømme ofte vildt *vagabondere*.

155

☒ For hver en Drøm i Verden en Nabodrøm er til,
og Mina dyrked frejdig Naboskabet.
Og er en Nabo træet, en tjenstvillig Genbo vil
helt gærne hjælpe Frøknen over Tabet.

☒ Jeg digter denne Hymne til Forandringens Lov,
til Kræfterne, som uophørlig skifte,
der knytter sig og løses, i et aandeligt Behov,
Naturens evig muntre Mangegifte.

☒ For hver en Kraft i Verden er der en Nabokraft.
Jeg giver Jer til Pant derpaa mit Hoved.
Hvis ej din Sjæl er gemt i Maren Ammes Strømpeskæft,
al Livets Herlighed den er dig lovet.

☒ Hun var en Faust i Skørter, et vildtfarent Lyn,
som Ild i alle Huse vilde tænde.
Hvis et af hendes Luner en Dag slap ud i Byen,
det standsed ikke før ved Verdens Ende.

☒ Thi hvorfor sidde stille, naar paa hver Kant og Led
det mylrer med det Liv, vi higer efter,
og tapre Forbundsfaeller i Uendelighed,
som skænker os uendelige Kræfter -?